

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo ii. p[ro] eade[m] d[omi]nica iii. post Trini[tatis]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dominica. III. post Trinita.

Sermo. ij. p. eadē dñica. iij. post Trini.

De peccato

Heres zc. Dē m sollicitudinē ve/strā p̄ciētes i eū: qm̄ ip̄i cura ē de vob. j. Pet. v. Cōsolat nos q̄si affecurās qm̄ a deo recipiemur: si oēm sollicitudinē n̄am in eū p̄iciam. qd̄ vtiq̄ gaudēter facere debem. Considerādo dei potētiā: sapiam: z benivolētiā. Potēs em̄ est nob̄ subuenire: scit q̄liter subueniēdū est: nec d̄ volūtate licet dubitare. De p̄mo. ij. Coz. ix. Potēs ē oēm grāz abūdare facere i nob̄ bis zc. De scdo. Mat. vi. Scit p̄r v̄r celest̄ qz his oib̄ indiget. De tertio. Jo. iij. Benign⁹ z misericors ē. Saluatio.

Hic peccatores zc.

Prim⁹ art. An de⁹ necessario recipiat p̄fugientē ad se: z qd̄ in se ē facientēz p̄pando se. Sic. Sup̄ illd̄ Ro. v. Justificat̄ per fidē pacē hēam⁹ zc. d̄t Glo. De⁹ recipit eū qd̄ ad se p̄fugit: aliter i eo esset iniquitas qd̄ est impossibile. Contra. Hō cōpat̄ ad deū sic lutū ad figulū. Hier. xviij. Sic lutū in manu figuli: sic vos in manu mea. Sz lutū nō ex necessitate recipit formā a figulo q̄ntūcūq̄ sit p̄parū. igit. Rūdet Tho. j. ij. q. cxij. Preparatio hoīs ad grāz fm̄ q̄ ē a libero arbitrio nullā hz necessitatē ad grē p̄secutionē. qz donū grē excedit oēm p̄paratiōez p̄tur⁹ hūane. Sed fm̄ q̄ ē a deo mouēte: necessitatē hz ad id ad qd̄ a deo ordinat̄: nō h̄dē coactiōis: sz inflexibilitatē. qz intētiō dei deficere nō p̄t. Un̄ si ex intēctione dei mouēt̄ ē q̄ hō cui⁹ cor mouet: grāz p̄sequat̄: inflexibilit̄ ipam p̄sequit̄: fm̄ illd̄ Jo. vi. Dis qd̄ audī. a p̄re z didicī ve/nit ad me. Hec tho. Pro fund. Hō du/biū qn̄ oīs bona animi p̄paratio sit deo grata. Qui. li. fastoz. Dñi pia facta vidēt. Et Seneca ad Lu. Sacer spūs inter nos sedet maloz bonoz qz n̄roz obfuator z custos. hic pur a nob̄ tractat⁹ est: ita nos tractat. Sed q̄rit An necessario recipiat zc. Dic rñ. vt s̄. Et q̄clude qz nullatenus d̄ deo diffidēdū est: sed de nob̄ multū q̄ negligimus ad ipm̄ p̄fugere. Heb. ij. Quō nos effugiem⁹ si tantā neglexerim⁹ salutē. Audite sup̄bi: inuidi: auari zc. Quō vos euadēt̄ trā dei: q̄ nūc est misericordiam negligitis

Ip̄e em̄ de⁹ vt d̄t Dion. li. de di. no. o ia cōuertit ad se. In sed special⁹ creaturas rōnales tanq̄ in finē: cui debēt p̄ intellectū z volūtate adherere. Videte q̄ ne recuset̄. Nihil em̄ meli⁹ q̄ deo adherere. Ps. Di hi aut̄ adherere deo bonū est. Sz heu heu multi a deo fugiūt z diuine mortis resistūt. ideo misere pereūt. Deut. viij. Peribit̄ si inobediētes fuerit̄. Figura. Legimus Exo. Nūc. Deut. plurib⁹ cap̄tis q̄nta di/ligētia voluit dñs p̄ducere filios isrl̄ p̄ de fertū in colūna ignis z nubis nutriēdo eos māna vt eos in terrā p̄missiōis introduce ret. Sed qm̄ deo resistebant tanq̄ in grati cupiētes etiā in egyptū redire: tō in deserto mortui sunt: nec intrauerūt terrā p̄missiōis. Expone. Per colūnā ignis z nubis intelligit grām inf̄ amatiuā: illūinatiōnā: z refrigeratiuā quam nobis offert de⁹ Per māna/verbū dei z p̄solatiōes sp̄iales p̄ resistētes intelligit peccatores deo rebelles: z in egyptū. i. p̄ctm̄ sp̄ cupiētes reuertī. Ideo bñ d̄t Ps. Nolite obdurare cor/da v̄ra sicut zc.

Secūdus ar. In p̄cod. zc. In euangeli

lio hodierno tres nob̄ p̄ponunt cōsideratiōes diuine miseratiōis declaratiue. Prima ē consideratio benigne receptiōis. Secda est consideratio indigne murmuratiōis. Tertia est consideratio declaratiue assimilationis.

In hoc sermōne dicendū de p̄ma q̄ est consideratio benigne receptiōis. quia vici erāt appropinq̄ntes ad iesum publicani et peccatores vt audirēt illū. Rōnabil̄ ei dñs peccatā reprehēdebat: benigne eos admonēbat: z veniā p̄mittebat. Debet q̄ peccōr di/ligenter ad eū accedere: p̄cipue propter tria quibus indiget

Primo gratia illuminationis.

Secdo gratia curationis

Tertio gratia viuificationis.

Primo grā illūinatiōis. Est em̄ peccōr tenebrosus z cec⁹. Apo. iij. Miser es z miserabilis: paup̄ z cec⁹. Et Soph. j. Ambulabūt vt ceci qz dño peccauerūt. Accedat q̄ ad ch̄m vt illūnet̄. Ip̄e em̄ ait Ego sū lux mūdi Jo. i. viij. Et Jo. j. Erat lux ve/ra q̄ illūinat oēm hoīem veniētē zc. Et tō Ps. ait. Accedite ad eū p̄ affectū z deuotiōnē: z illūinamī. Secdo grā curationis

Pctōr em infirm⁹ ē graui ⁊ piculoso mor-
bo. chīs autē medic⁹ saluari. Veniat er-
go pctōr ad chīm: ⁊ dicat cū ps. Misere-
re mei dñe qm̄ infir. sū. Et iter⁹ Sana aīaz
meā qz peccauī tibi. Aug. Dñe medic⁹ es
⁊ eger sum. Misericors es et miser sū. Sa-
na ergo ⁊ miserere. Tertio gratiayiu-
ficationis. Nā peccator mortu⁹ est in ania
Aug. sup Jo. Dis q peccat mort⁹ s; mor-
tē carnis omīs hō timet. mortē aīe pauci.
De autē est ipa vita uiuificans. Ego sum
in q̄t dñs via p̄itas ⁊ vita vt h; Joa. xij. q.
Accedat q̄ pctōr mortu⁹ ad chīm vitā vt vi-
uificet. Prover. viij. Qui me iuenerit iue-
niet vitā ⁊ hauriet salutē a dño. Propter p̄-
dicta dñs. Amb. Dis ania accedat ad chri-
stum: qz oīa chīs est nobīs: si vulnera cu-
rari desideras medic⁹ est. si febrib; estuas
fons est. si grauaz in q̄tate iusticia ē: si au-
pilio indiges vit⁹ est. si mortē times vita
est. si celū desideras via est. si tenebras. Tu-
gis lux est. si cibū q̄ris alimentū est. Exē-
plū tandē p̄pone de magdalena quā benī-
gne recepit eā illuminādo. curādo ⁊ uiuī-
ficando. Un tandē dicē ei Lu. vij. Fides t.
te saluū fecit vade in pace.

Quārtus ar. Aud. rē. Nō q̄ differam⁹
ad deū conuerti. Nā ⁊ p̄perea nobīs
voluit suā misericōdiam declarare vt ad eum
ato quertamur. Notate qd̄ d̄ lex. Rō le-
gis pl⁹ debet attendi q̄ lex ipa. l. j. L. q̄ sit
longa p̄suetudo. Et lex d̄ q̄cqd̄ rōne con-
sistit. j. dī. c. Cōsuetudo. Notate q̄ hīs of-
fenderit regē ⁊ sciat regē legē statuisse de
recipiēdis ad misericōdiam oīb; confugiētib;
ad se. nonne tal⁹ est increpand⁹ si differat.
Nā rex talē legē misericōdie statuit: vt dulcī-
ter ad se alliciat eos q̄ p̄ se deliquerunt. Expo-
ne ⁊ applica. morando illud Eccl. v. De p̄-
pitiatu pctōz noli esse sine metu ⁊ ne ady-
cias pctā sup pctā: ⁊ ne dicas miseratio dī
magna rē. j.

Sermo. iij. p̄ eadē dñica. iij.

Hic pctōres
rē. Sobri⁹ estote ⁊ vigilate.
j. Pe. v. Sobrietas in cibis
⁊ potib; p̄bīs ⁊ alijs multū valet ad p̄u-
dentē vigilandū. Jo p̄mitrif. Sobri⁹ estō-
rē. ⁊ subdī: ⁊ vigilate. qd̄ si fecerim⁹ nos

recipiet dñs. Vigilandū ē autē p̄pter tria.

Cum p̄t piculoz varietatē
Cum p̄t mort⁹ dubietatē
Cum p̄t iudicis seueritatē

De p̄mo Mat. xij. Videte. s. piculoz ml-
titudinē. vigilate. De scdo Mat. xxv. Vi-
gilate: qz nescitis diē neq; horā. De tertio
Lu. xij. Vigilate itaq; oī tpe orā. vt dī. ha-
be. effu. rē. ⁊ stare aī si. hoīs Saluatio

Hic pctōres rē.

Primus ar. An in receptiōe pctōz cō-
currat misericōdia ⁊ iusticia: Q. non. Iustifi-
catio sit p̄ grām sed si grā est ex merit⁹: iā
non est grā. igit̄ Contra in ps. Uniuerse
vie dñi misericōdia ⁊ p̄itas. Rñdet Bon. in
xij. di. xlvij. In ope iustificatiōis est mise-
ricōdia ⁊ p̄itas: non tñ fm̄ idem. Et hoc
sic p̄tz qz impi⁹ offendit deū. ⁊ dign⁹ ē pe-
na eterna. Misericōdia ergo est remittēdo of-
fensā ⁊ reatu ad penā eternā: sed iusticia ē
obligando ad penā tpalē. Si ergo iustifi-
catio impi⁹ attribuit diuine misericōdie. Nō
est p̄tise s; appropare. Ad illd̄ autē qd̄ obij-
cūt dicendū q̄ q̄ntū ad grē collationē ē tm̄
misericōdia nō iusticia: nisi sumat iusticia ge-
neraliter p̄ condescendētia diuise bonitatē.

Intū p̄o ad pene exactionē est iusticia p̄prie

sumpta. Hec Bon. Pro fun. Ad p̄ncip-

pem p̄tinet malos punire: sed cū misericōdia:
maxie qm̄ se humiliant. Jo dicebat Arist.
alexādro. vt dicit Galter⁹ in alex. Parce
hūili fact⁹ oranti: frange supbū. Propterea
etiā Senec. dic. Illos crudeles vocabo q̄
puniendi causā hnt: modū nō hnt. Punit
ergo sumus p̄nceps pctōrem hūiliatū cuz
misericōdia: remittēdo culpā ⁊ penā eter-
nā: sed ⁊ ibi est iusticia. qz nō dimittit sine
tpali pena: saltē sine dolore p̄tritionis. Cū
ergo q̄rit An in receptiōe rē. Dic rñ vt s;
Et q̄ p̄clude q̄ in hac receptiōe multo pl⁹
est misericōdie q̄ iusticie: s; si neglexerit veni-
er tps qm̄ multo pl⁹ iusticie q̄ misericōdie faci-
et dñs. Nā d; Sap. xix. Impi⁹s vltq; i no-
uissimū sine misericōdia ira supueniet. Au-
dite o pctōres: mēdaces: fraudulēti: falsi
adq̄sitores: raptōres rē. Cogitate qm̄ sic
dic Aug. Misericōdie tps nūc ē: s; iustici-
cie tps post erit. Non ergo nos p̄transcat
h̄ misericōdie tps Si em̄ redire voluerim⁹: fa-
cile nos recipiet. Figura. ij. Reg. xij. In
receptiōe ⁊ recōciliatiōe abialonis qm̄ vo